

1855

En ganske ny
og meget sørgelig og bedrøvelig

Bise

om

Dampskibene Bergen og Norges
Sammenstød i Nærheden af
Dyøe samt om det sidste
Undergang,

ved hvilken en stor Mængde Mennesker druknede, idet
de tildeels vare indestængte i Skibet, der sank paa et
Sted, hvor der er omkring 100 Favne dybt.

Pris 2 Skilling.

Thronhjelm 1855.

Frykt og tilkjøbs hos Chr. Høysager.

V box 5:124

Mel. Rudolph med sin Pige gif
eller
Dannevang med grønne Bred
eller
Moraffeld med Tokel blaa.

Alt i Søvnens Arme laae,
Alnaturen hvilte;
Maanen og de Stjerner smaa
ned fra Himlen smilte.
Fjorden straaled som et Speil,
ingen Vind sig rørte;
Baaden kun med slappe Seil
langsomt frem sig førte.

2.

„Bergen“ kom og „Norge“ gif;
de hinanden mødte; —
Ingen holder sit Bestik
og de sammen stødte.
„Bergen“ bored tæt og fast
sig i „Norges“ Side,
og at „Norges“ Side brast,
maa nu Hvermand vide.

3.

Norges Styrmand, brave Mand,
ei han sig betænkte,
Døren *) som var stængt af Vand
han med Slæggen sprængte.
Bandet steg ham til hans Mund,
men hans Maal er naaet **)
var han bleven end en Stund,
var tilbunds han gaaet.

*) Da Sammenstødet skeede, blev Døren til anden Kahyt ved de indsprængte Stykker af Skibet ganske barricaderet, saa at Passagererne, som vare i Kahyten bleve indstængte.
**) Døren var sprængt.

4.

Hundred' Dampes kunde lagt
Side her om Side,
men naar Uheld er paa Bagt
kan jo Ingen vide.
„Norge“ havde een Miil kuns
til det skulde havne,
idets Sted det sank tilbunds
over hundred' Favne.

5.

„Norges“ Chef, Hr. Ibsen, stod
paa Commandobrædtet,
men han viste lidet Mod
(saa er mig berettet.)
Agterud paa Stand han foer,
da han Faren skuer,
og han mæler ei et Ord
nu da Døden truer.

6.

Al, det var en rædsom Stund;
ingen Hjælp er mulig;
„Norge“ sank paa Havsens Bund —,
er det ikke gruelig?
Faa ombord kun reddet blev
— tredive man siger —
blandt de Liig som landværts drev
var to unge Piger.

7.

Mangen Yngling fandt sin Grav
under Fjordens Bunde;
mangen Fader, god og brav,
sank med blegnet Pande.
Godt det er at skulle døe
naar vor Frelser kalder,
al, men tungt det er paa Søe
midt i Ungdoms Alder.

8.

Mangen Kind, som nys var rød
blegnet; — mangt et Hjerter
standsede den grumme Død
under Kamp og Smerte.

Mangen Læbe her blev stum, —
Livet maatte svinde.

Skibet gjemmer i sit Rum
mangen Mand og Kvinde.

9.

Sov da sødt paa Havsens Bund

til Basunen gjalder,

til vor Herres Alvors Stund.

Ser for Dommen kalder.

Sov i Fred i Jesu Navn

under salten Bølge;

Himlen var den Fredens Havn,
hvor I skulde lande.

